

BÀI DỰ THI

**Cuộc thi: “BÁC HỒ TRONG TRÁI TIM TÔI
(LẦN 4) NĂM 2025”**

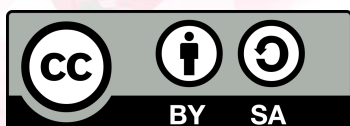
Thông tin

Bài dự thi: Thơ trong tù - Lửa trong tim

Họ và tên: Huỳnh Chúc Nhiên

Khoa: Du lịch

Email: 2400004120@gmail.com

Thơ trong tù - Lửa trong tim © 2025 bởi Huỳnh Chúc Nhiên
được cấp phép bởi CC BY-SA 4.0.

Trong những tác phẩm được viết bởi Chủ tịch Hồ Chí Minh, *Nhật ký trong tù* là cuốn sách khiến tôi xúc động và suy ngẫm nhiều nhất. Không chỉ là một tập thơ giàu tính nghệ thuật, *Nhật ký trong tù* còn là lời tự sự đầy cảm xúc và nghị lực của một con người vĩ đại – bị giam cầm về thể xác, nhưng tinh thần vẫn tự do, thanh cao và đầy khí phách. Mỗi lần đọc lại những bài thơ trong tập nhật ký ấy, tôi lại thấy lòng mình lắng lại, như được trò chuyện với một người thầy – không lên lớp, không giáo điều, nhưng bằng chính cuộc sống, chính những suy nghĩ giản dị và kiên cường của Người.

Tôi nhớ mãi bài thơ “Tự khán” – bài thơ chỉ vắn vệt bốn câu, nhưng như một lời cảnh tỉnh mà Bác gửi đến chính mình, cũng là gửi đến thế hệ mai sau:

Thân thể ở trong lao,
Tinh thần ở ngoài lao.
Muốn nên sự nghiệp lớn,
Tinh thần càng phải cao.

Câu thơ đã khiến tôi suy nghĩ rất nhiều. Trong cuộc sống hiện tại, tôi may mắn không phải chịu những đòn roi thể xác, không bị giam cầm như Bác từng trải qua, nhưng tôi và có lẽ nhiều bạn trẻ khác lại dễ bị giam cầm bởi chính sự trì trệ, sự chán nản, thiếu động lực và niềm tin vào bản thân. Có những lúc, tôi thấy mình bỏ cuộc quá dễ dàng trước những thử thách nhỏ: một bài kiểm tra khó, một buổi thuyết trình thất bại, hay một kế hoạch học tập không như ý. Thế nhưng khi đọc những dòng thơ của Bác viết ra trong hoàn cảnh lao tù, đói rét, đầy đau đớn, tôi mới thấy nghị lực của mình thật nhỏ bé, và cũng từ đó, tôi học được bài học về sức mạnh tinh thần.

Có một bài thơ khác tôi rất ấn tượng đó là bài “Ngắm trăng”:

Trong tù không rượu cũng không hoa,
Cảnh đẹp đêm nay khó hững hờ.
Người ngắm trăng soi ngoài cửa sổ,
Trăng nhòm khe cửa ngắm nhà thơ.

Bài thơ ấy không chỉ thể hiện tâm hồn thi sĩ của Bác, biết rung cảm trước cái đẹp ngay cả trong tù ngục, mà còn dạy tôi một điều giản dị: tự do thực sự là khi ta giữ được sự trong sáng trong tâm hồn. Là sinh viên, là người trẻ, chúng ta dễ bị cuốn vào những ồn ào, ganh đua, đôi khi quên mất việc “dừng lại” để nhìn lên bầu trời, để cảm nhận cái đẹp, để sống chậm lại và biết ơn cuộc sống. Bác Hồ, dù bị xiềng xích, vẫn có thể mỉm cười trước trăng, vẫn tìm thấy thi vị trong cảnh ngộ khổ đau, điều ấy khiến tôi càng thêm khâm phục và mong muốn sống sâu sắc hơn, tử tế hơn.

Không chỉ là người chiến sĩ kiên cường, Hồ Chí Minh trong *Nhật ký trong tù* còn là một con người rất đời thường, gần gũi và nhân hậu. Người quan tâm đến những bạn tù khổ sở, thương xót người dân lao động nghèo, cảm thông với nỗi đau của người khác. Qua đó, tôi học được một bài học quan trọng: làm người không chỉ là sống cho mình, mà còn là sống vì người khác, biết đặt mình vào hoàn cảnh của người khác để thấu hiểu và hành động nhân ái.

Là sinh viên đang học tập trong thời đại hòa bình, tôi ý thức rằng điều mình cần làm để học theo Bác không phải là điều gì cao xa. Đó có thể là tinh thần vượt khó trong học tập, là sự giản dị trong sinh hoạt, là lòng biết ơn với những điều bình dị quanh mình, và hơn hết, là luôn giữ cho mình một tinh thần tự do – vượt lên nghịch cảnh, sống lạc quan và có lý tưởng.

Nhật ký trong tù không chỉ giúp tôi hiểu thêm về Bác – về tâm hồn thi sĩ, nhân cách người chiến sĩ cách mạng, mà còn khiến tôi thêm yêu Người và mong muốn được noi theo Bác trong hành trình sống của chính mình. Có thể tôi chưa làm được gì lớn lao, nhưng tù trong những suy nghĩ nhỏ nhất – tôi học được từ Bác lòng kiên cường, sự tử tế, và niềm tin rằng: “Khó khăn nào rồi cũng sẽ qua, chỉ cần tinh thần không khuất phục”.